

בס"ד י' תשרי ה'תשע"ד
 הדלקת נרות - 18:30
 צאת השבת - 19:20
 רבנו תם - 20:04
שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 687
 @ **סיום הצום** בשעה 19:20
 @ במוצאי כיפור - **"ברכת הלבנה"**.
 @ לא אומרים תחנון מ-יא' עד סוף חודש תשרי.
 @ יום חמישי חג הסוכות.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

קריאה בתורה: "אחרי מות" פפטידין: "סולו סולו"

יום כיפור חג הסוכות

נהנים מהעלון! אוהבים לקרוא בו? תרמו את פדיון הכפרות לחיזוקו.

מענייני יום כיפור:
כהן גדול בקודש הקודשים:
 "ולקחתם לכם ביום הראשון" במצות ארבעת המינים בסוכות, אנו נוטלים אתרוג אחד, לולב אחד, שלשה ענפי הדס ושני ענפי ערבה. בסך הכל הננו נוטלים בקיום מצוה זו שבעה דברים מן הצומח - כנגד שבעת הרקיעים התלויים על פני העולם (חגיגה יב, ב). מכאן אומרים חכמי ישראל, שכל המקיים כראוי מצות ארבעת המינים בסוכות, נפתחים לפניו כל שבעת הרקיעים שבעולם ותפילתו מגעת עד כסא הכבוד. ועוד אמרו חז"ל: שקולה מצות ארבעת המינים כנגד כל תרי"ג המצות שבתורה, והרמו לדבר: "אתרוג" בגימטריה, שש מאות ועשר (610), ובצרוף שלשת המינים האחרים מגיעים לשש מאות ושלוש עשרה (613), כמנין תרי"ג.

שילוח שעיר לעזאזל: היא מצווה שקוימה ביום הכיפורים בתקופה שבה בית המקדש היה קיים. במצווה זו באופן יוצא דופן היו משלחים תיש למדבר, ולא היו מקריבים אותו כקורבן על גבי המזבח כנהוג. על פי המקרא הכהן הגדול היה מטיל גורל על שני שעירי עזים (תיישים). אחד השעירים היה נבחר לעלות קורבן לה' בבית המקדש והשני היה נשלח על ידי שליח מיוחד הנקרא "איש עיתני" ל"עזאזל" במדבר, לאחר שהכהן הגדול סומך את ידיו על ראשו ומתוודה על כל חטאי (ופשעי עם ישראל!) ונתן אותם על ראש השעיר ("כאשר השעיר כביכול נושא אותם איתו ובמותו נסלחים הפשעים שהוא נושא. לצורך היציאה מהמקדש הוכן כבש מיוחד, מעין גשר מעל העם, שאפשר מעבר של האיש העתי ללא להדחק בין הקופים הרבים הבאים לראות את עבודת הכהן גדול.

ארבעת המינים:
 ארבעה מינים כנגד האיברים ועוד יש בארבעה מינים אלו עניין אחר, שהם דומים לאיברים היקרים שבאדם: **האתרוג** דומה ללב שהוא משכן השכל, לרמוז יעבוד את בוראו בשכלו; **הלולב** דומה לעמוד שדרה שהוא העיקר שבאדם, לרמוז שיישיר כל גופו לעבודתו ברוך הוא. **וההדס** דומה לעיניים, לרמוז שלא יתור אחר עיניו ביום שמחת לבו; **הערבה** דומה לשפתיים, שבהן יגמור האדם כל מעשהו בדיבור, לרמוז שישים רסן בפיו ויכוון דבריו וירא מהשם אף בעת השמחה. ושיעור אורכו של לולב, לכל הפחות ארבעה טפחים. והדס וערבה, שלושה טפחים, שהם עשר אצבעות בגודל. ואתרוג אין פחות מכביצה.

כפת המרים - זהו הכיולב:
 הלולב מרמוז על כל התנייד. באותיות המילה **לולב** מתחילים ומסתיימים מרכיבי התנייד: התורה מתחילה באות **ל** (בראשית) ומסתיימת באות **ל** (ישאל). הנביאים מתחילים באות **ל** (ספר יהושע-י"יהי") ודברי הימים מסתיימים באות **ל** (ויצל).

קריאה בתורה ביום הכיפורים: מיוחדת היא הקריאה בתורה שתיקנו חכמים ליום הכיפורים, ואינה דומה לקריאה של שאר הרגלים והמועדים: בכל המועדים עולים לתורה חמישה קוראים בלבד, וביום הכיפורים - שישה קוראים. בכל המועדים אין קריאה במנחה, וביום הכיפורים קוראים גם במנחה - כמו בשבת - שלושה קוראים. בשחרית מוציאים שני ספרי תורה. קוראים שישה עולים בספר ראשון, בפרשת "אחרי מות", על עבודת הכהן הגדול במשכן ובמקדש. ולמפטיר קוראים בספר שני - "ובעשור לחודש" שבפרשת פנחס - על קרבן מוסף של יום הכיפורים, ומפטירים בנביא ישעיה (נז-נח): "ואמר סולו סולו פנו דרך... הלא זה צום אבחרהו? פתח חרצובות רשע" וגו'.

פינת הגיב'ים והפתגמים
דן ברותחין = שפט בחמרה יתרה.
דוגמה: שופט התעבוך דן ברותחין את הנקה הצעיר ושלחו לבית-הסוהר.
מקור: ברותחין קלקלו [בעבכה] וברותחין נדונו [ראש השנה דף יב, עמוד א']. (ניבונכו)

הסיוו מכוול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. בעלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ימי שלא ראה שמחת תורה כזו בבית כנסת

'אודה' במועד' לא ראה שמחה מימיו.
בע"ה נקיים במוציא חג שני של שמחת תורה,
בשעה 20:00 "הקפידת ש"ידיה"

באולם בית הכנסת "אודה" במועד
 רח' הנשיאים 3, יבנה. (מאחורי מאפית דהרד)
 כל הציבור מוזמן. כיבוד עשיר יוגש לכל החוגגים.
בואו בהמוניכם וברוכים הבאים !

"שמחת בית השואבה"

אחד מהדברים המופלאים בחג הסוכות הוא **"שמחת בית השואבה"** - השמחה של שאיבת המים, כדי לנסוך (=ליצוק) אותם על המזבח בחג הסוכות. הז"ל מספרים לנו על השמחה שהביעו ראשי וגדולי ישראל בשמחת בית השואבה: לא רק שמחה שבלב, כדרך הצדיקים, אלא ממש שמחה בפועל, היוצאת מגדר הרגיל, בריקודים של מצוה וזריקת אבוקות של אש, עד שהעידו: **"מי שלא ראה שמחת בית השואבה - לא ראה שמחה מימיו"**.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

חינוך ביתי המתאים ליום כיפור

חינוך הוא מזון לנשמה, כמו שאוכל הוא מזון לגוף, חינוך ביתי עם גב חזק, אינו בחירה באופציה הקלה והנוחה, אלא בחירה לחיים נבונים.

יום כיפור יום סליחה וכפרה, היום הקדוש ביותר ביהדות, אם כי מבחינה הלכתית השבת קדושה ממנו. **מה לא לעשות:** לא לרכב על אופנים מנהג שרצוי שיעלם, לא לעלות על גלגלות, לא ליידות אבנים, לא לאכול ולשתות בפומבי, לא להרעיש ולא להפריע.

מה כן לעשות. האב יושיב את ילדיו לבית הכנסת ויחנכם להתפלל כראוי. צריך ללמדם לכבד את האנשים שצמים, להיות שקטים, לקרוא, לשוחח בנועם וכמובן לבקש סליחה מכל מי שפגעו בו. בקשת הסליחה מטרתה **לחדור אל הלב של הנפגע** כי שם בעיקר התרחשה הפגיעה! לכן הפעולה הראשונה שעלינו לעשות, להבין ולהסכים עם הנפגע שגרמנו או שנגרם לו על ידנו, כאב, שלא התכוונו לכך. להביע חרטה אמיתית במילים ברורות ובהבעת פנים מושפלות. בסגנון של: **כואב לי שהכאתי לך.**

איחולים אפסיים

לאילן ובת-שבע שושן להולדת הבת מנב"ת. יהי רצון שתגדל כאמותינו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח. שתצליח בכל דרכיה ותזכו בחופתה, ותרוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

ברכה והצלחה

לידידנו הבה"ח ישראל נגד בן ר' יואב הי"ו יהי רצון שיחדש חידושים גדולים בתורה, יפוצו מעיינותיו החוצה להגדיל תורה. שיזכה להעמיד תלמידי חכמים רבים.

מכות ואיחולים אפסיים

למיכאל ושיירן בלמס הי"ו להולדת הבן ני"י. יהייר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות. וברכה **לנחמיה ורחל ישראלי** הי"ו ולגאולה בלמס מנב"ת שיררו נחת מיוצאי חלציהם.

לידידנו היקר אוהב תורה ולומדיה

רחמים (רמז) לא"י ורעייתו מנב"ת ימלאו כל משאלות ליבכם לטובה, ותזכו בכל הברכות, בפרנסה טובה שפע ובריאות. הקב"ה יאריך ימיהם בטוב

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

לאיתי וכ"י מוסאי הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלוי"ן. זכות השיעור בלוי"ן של מרן הר"ע **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה, שלום בית וזרע קודש ויתגשמו כל משאלות לטובה. להבדיל לע"י **דניאל דנינו** בן עליזה ז"ל

עלון "אברהם יצ"ל יוצא

בקריאה נרגשת ובחיבת קודש לכל קוראינו וידידנו היקרים: נא להקדיש את **"פדיון הכפרות"** לחיזוק ולתמיכה בעלון המזכה את הרבים. יתן ה' וימלאו כל משאלות ליבכם לטובה, ותזכו בכל הברכות, בפרנסה טובה שפע ובריאות. **תתקשרו ונגיע עד אליכם. התורמים יזכו בלי"ג לברכה בעלון.**

ברכה והצלחה

לשלמה דבתי בן רבקה ויוסף הי"ו שיזכה במהרה **לזיווג הגון משרש שמתו הטורה.** יפוצו מעיינותיו חוצה להגדיל תורה. פרנסה, בריאות, אושר והצלחה בכל אשר יעשה. וברכה להוריו **רבקה ויוסף דמתי** שיררו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

ברכה והצלחה

לשלמה דבתי בן רבקה ויוסף הי"ו שיזכה במהרה **לזיווג הגון משרש שמתו הטורה.** יפוצו מעיינותיו חוצה להגדיל תורה. פרנסה, בריאות, אושר והצלחה בכל אשר יעשה. וברכה להוריו **רבקה ויוסף דמתי** שיררו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

רפואה שלימה

לשבתאי מוסאי הי"ו בן זליכה הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו **רחל בת ביבי**

רפואה שלימה

לע"י הצנוע והענו אברהם חי כשר בן יצחק ואסתר ז"ל נפטר ט"ו תשרי. שימליץ טוב לעייתו וזיווג הגון לילדיו.

מכות ואיחולים אפסיים לזיווג

יעקב וז"ל דוד הי"ו בהגיע הבן **איתאל** נ"י למצוות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וחיים טובים ומאושרים וברכה והצלחה **למרים דויד** ולמשפחת **נחום הי"ו** שיררו נחת מיוצאי חלציהם. **וזיווג הגון משרש נשמתו לבנותיהם.**

בריאות והחלמה איתנה:

שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו **מרדכי יעקובי** בן ציפורה הי"ו **אברהם נאמן** בן מרים הי"ו **ישראל פרג'י רפאל** בן מרים הי"ו **מרים דויד** בן פרי הי"ו **גולשן באבאי** בת מרים מנב"ת **דבורה עמרני** בת רחל מנב"ת **נהיית יעקובי** בת גולשן מנב"ת **לחולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.**

מכירת ארבעת המינים

בכשרות מהודרת. אתרוגים תימניים - כלף. מחירים מיוחדים **מיכאל יעקב** מבצע תש"ח 12 יבנה. **050-6660878** **דניאל יעקב** **050-6660873**

רפואה שלימה

לשיהר אהרן בן תמר ואשר הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו **מעין מנב"ת** נא לקרוא תהילים ולהתפלל לרפואתו

לעילוי נשמת

החסיד והישר **חטוד (אשר) אברג'ל** בן רחל **וימין ז"ל** נפטר ט"ו תשרי. שימליץ טוב בעד משפחתו ובעד **אלברט אברג'ל ואחיו.**

לע"י הצנוע והענו

דניאל דנינו בן עליזה ז"ל נפטר כ"ז אלול תשע"ג. שימליץ טוב בעד ילדיו וכל משפחתו.

לע"י הצנוע והענו

דניאל דנינו בן עליזה ז"ל נפטר כ"ז אלול תשע"ג. שימליץ טוב בעד ילדיו וכל משפחתו.

לע"י הצנוע והענו

דניאל דנינו בן עליזה ז"ל נפטר כ"ז אלול תשע"ג. שימליץ טוב בעד ילדיו וכל משפחתו.

לע"י הצנוע והענו

דניאל דנינו בן עליזה ז"ל נפטר כ"ז אלול תשע"ג. שימליץ טוב בעד ילדיו וכל משפחתו.

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת:

משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל שמעון שבת בן רחמה ז"ל חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל ציון נאמן בן מרים ז"ל דניאל דנינו בן עליזה ז"ל שרה אליאס בת מרגלית ז"ל אשרף ישראלי בת חיים וחוראמאן ז"ל ענת ג'רפי ז"ל בת יהודית שתחיה ג'והר קמרי בת טאוס ויצחק ז"ל מזל דיין בת עליה ז"ל גמילה ברנס בת ברקנה ושמעון ז"ל דניאל אבנר נח בן עטיה ז"ל

לע"י **מרדכי לארי ז"ל** בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"י **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ" שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הלכות יום כפורים

א. ביה”כ אומרים ”ברוך, שם כבוד מלכותו לעולם ועד”, בקול רם. וצריך להפסיק בן תיבת ”ברוך”, לתיבות ”שם כבוד מלכותו”.

ב. השנה שיוה”כ חל בשבת צריך לכוין בתפילה לצאת ידי חובת קידוש בתפילה שחותמים בה ”מקדש השבת וישראל ויום הכיפורים”.

ג. לאחר תפילת העמידה של ערבית אומרים ”ויכולו השמים והארץ” ואומר השליח ציבור ברכה מעין שבע וחזרת ”מקדש השבת” בלבד וצריך לומר ”המלך הקדוש שאין כמוהו”.

ד. מצוה לברך על ריח טוב של מיני בשמים ביום הכיפורים כדי להשלים מאה ברכות. ויכול לברך עליהם כמה פעמים ביום לאחר שהיה לו היסח הדעת.

ה. אדם שקם בבוקר משנתו נוטל ידיו ג’ פעמים ומברך על נטילת ידים ונטילה זו, עד סוף קשרי אצבעותיו. וכן כשנכנס לבית הכסא יטול עד סוף קשרי אצבעותיו. אבל כהנים העולים לדוכן יטלו ידיהם נטילה גמורה עד סוף פרק הזרוע.

ו. קטן פחות מגיל תשע אינו מתענה כלל אף תענית שעות וקטן מגיל תשע ומעלה מתענה תענית שעות כגון אם רגיל לאכול בשעה שמונה בבוקר מאכילים אותו בשעה תשע או עשר. וצריכים ההורים לשים לב לזה שלא יכנס לידי סכנה. ונער שהשלים י”ב שנה או נערה שהשלימה י”א שנה יתענו עד חצות היום ולא יותר.

ז. בתפילת המנחה מתעטפים בציצית ומברכים עליה.

ח. השנה בתפילת מנחה אומרים ”צדקתך” וקודם שיאמרו צדקתך צריך לומר ”אבינו מלכנו”.

ט. זמן תפילת נעילה הוא חצי שעה קודם שקיעה באופן שהש”צ יסיים את החזרה סמוך לשקיעה כדי שיספיק לסיים את ברכת הכהנים לפני השקיעה. ובדיעבד אם לא הספיק הש”צ להגיע לברכת כהנים עד ששקעה החמה מותר לכהנים לישא כפיהם בתוך בין השמשות דהיינו תוך י”ג דקות וחצי.

י. בהבדלה במוצאי יוה”כ מברכים על הכוס ואין מברכים ”בורא מאורי האש” אלא על נר ששבת דהיינו שהיה דולק מערב יוה”כ עד מוצאי יוה”כ ואין מברכים על הבשמים אף השנה שחל יוה”כ בשבת. וטוב שיביאו בשמים לאחר ההבדלה ויברך עליהם.

מקצת הלכות סוכה

א. הסוכה צריכה להיעשות משלש דפנות וסכך. הדפנות שהם כותלי הסוכה ומחיצותיה, אפשר לעשותם מכל דבר העומד בפני הרוח, למעט סדינים וכדומה שאינם כשרים לדפנות, שהרי רוח מצויה מנדנדת אותם, וכל מחיצה שהולכת ובאה ברוח מצויה, אפילו הולכת פחות משלשה טפחים, אינה מחיצה.

ב. אין לסמוך את הסכך ולהעמידו בדבר שאין גידולו מן הקרקע, כגון צינורות של ברזל או רשת, ולא בדבר הראוי לקבל טומאה כגון כלי עץ וכיוצא. ויש מכשירים בדיעבד.

ג. שרשראות שנעשים מניירות צבעוניים או מניילון, יש ליתנם או בפירות או בתוך ארבעה טפחים לסכך. מלבד מנורה שמותר לשלשה יותר מדי טפחים מן הסכך, מפני חשך דליקה, אך יזהר שלא יאכל ולא יישן תחתיה.

ד. מצות עשה מן התורה לאכול כזית פת בסוכה בלילה הראשון של חג הסוכות. וצריך לכוון קודם אכילתו, שמקיים בזה מצות עשה מן התורה לישב בסוכה, זכר ליציאת מצרים וזכר לענני הכבוד שהקיף הקדוש ברוך הוא את ישראל בצאתם ממצרים, לבל יָכֶם שָׂרַב וּשְׂמַשׁ.

ה. נכון יותר שיברך ברכת ”לישב בסוכה” תחילה, ואחר כך יברך ברכת ”המוציא”. ויש נוהגים לברך קודם ברכת ”המוציא”, ואחר כך ברכת ”לישב בסוכה”. ובכל מקום יעשו כמנהגם. ואם שכח לברך ”לישב בסוכה” בתחילת הסעודה, רשאי לברך כל זמן שלא סיים סעודתו.

ו. ראוי ונכון לכל אדם להקדיש זמנו בימי חול המועד לתלמוד תורה, וכמו שאמרו חז”ל בתלמוד ירושלמי: ”לא אסרו מלאכה בחול המועד אלא כדי שיהיו אוכלים ושותים ועוסקים בתורה”.

”מכל מלמד” השכלתי...”

”שבת ויום הכיפורים - חיבור נעלה”

כאשר יום-הכיפורים חל בשבת נראה, לכאורה, שיש כאן סתירה: בשבת מצווה לאכול ולשתות ויש עניין של עונג שבת, ואילו ביום-הכיפורים חייבים לצום שנאמר: ”וענייתם את נפשותיכם”. כמו-כן בשבת מצווה לשמוח (כמאמר חז”ל על הפסוק ”וביום שמחתכם” - ”אלו השבתות”), ואילו יום-הכיפורים עניינו תשובה, שגורמת לכאורה מרירות ולא שמחה. אולם לאמיתו של דבר יש קשר פנימי עמוק בין יום השבת ליום-הכיפורים, עד שיום-הכיפורים נקרא ”שבת-שבתון”. כשיום-הכיפורים חל בשבת משתלבת השלמות של השבת במעלתו המיוחדת של יום-הכיפורים, ובכך נוצרת מעלה מיוחדת.

דרגות בתשובה

בעבודת התשובה בכלל יש כמה וכמה דרגות. עבודת התשובה בחודש אלול מוגדרת ’תשובה תתאה’ (=תשובה תחתונה). זו התשובה במובנה הבסיסי - חרטה על העבר וקבלה טובה על העתיד; תיקון העניינים הלא-טובים שקרו במהלך השנה. למעלה מזה היא התשובה בעשרת ימי תשובה, המוגדרת ’תשובה עלאה’ (=תשובה עליונה). האדם מתעלה לדבקות עזה בקב”ה, עד שהוא עומד מעל כל ענייני חטא ועוון. חיבור המעלות של יום-הכיפורים ויום שבת-קודש מגיע לשיאו בסיום היום הקדוש. בשבת זו השעה של ’רעווא דרעווי’ (=עת רצון-הרצונות), וביום-הכיפורים זו שעת ’נעילה’, שבה ננעלים כל השערים ובני-ישראל נשארים לבדם עם הקב”ה עצמו. נמצא שכאשר יום-הכיפורים חל בשבת, שעה זו היא ההתגלות של ”באור פני מלך חיים” בשלמות העליונה ביותר. חיבור זה קשור גם-כן לגאולה הקרובה. שבת היא ”מעין עולם הבא”, וביום-הכיפורים מאיר מעין הגילוי האלוקי שיאיר לעתיד לבוא. על-כן קביעות השנה הזאת מחזקת עוד יותר את התקווה והציפייה לראות את עבודת הכוהן הגדול בבית-המקדש השלישי בקרוב ממש. (תורת מנחם)

רפואה אלטרנטיבית תמר - צדיק בתמר יפרח

פרי חשוב ביותר - הסינים ממליצים על אכילת 3 תמרים בסיום כל ארוחה. התמר מספק אנרגיה לגוף. עוזר לבעיות חולשה, עצלות, חוסר תיאבון, יציאות רכות, קוצר נשימה, אנמיה ועוד. התמר נאכל חי, מיובש, ריבה, דבש תמרים וסירופים. התמר מועיל כנגד דיכאון, מחלות מעיים, טחורים, מחלות לב ומשפר את העיכול. גרעיני הפרי הטחונים לאבקה מרפאים פצעים פתוחים ומוגלתיים. התמר מחזק את הגוף בשל ערכו התזונתי הרב.

סליחה באיחור

הם היו חברים טובים, פעם... פעם... הוא ניסה להיזכר מתי. מים רבים עברו מאז בנהר השכונתי, זה בטוח. הוא נזכר כשהם הכירו, ביום הראשון בפנימייה. היה לו חיוך משגע, והוא עזר לו לסחוב את הדברים. "אתה לא נוגע במזוודות, אתה שומע!", אמר לו בחיוך. הוא היה קטנצ'יק, וחברו היה כזה גברתן. הם דברו בלילה, בחצר, על המטרות שלהם בחיים, ולראשונה מצא אדם שבאמת הבין אותו, והתמלא בתחושה של אושר.

היו אלה ימים יפים... אבל מים רבים עברו מאז, והמון דברים מלוכלכים ביחד איתם, מרבייתם באשמתו. עכשיו הם כבר לא נקראים חברים. הם אפילו נקראים... יריבים. הוא לא רצה להתוודות אבל הוא התגעגע, אוהו התגעגע. פעם נסע עד לדרום, ועמד מול דלת ביתו במטרה לבקש סליחה. הוא בא לנקוש, ונעצר. בא לנקוש, ונעצר. אנשים עושים כל-כך הרבה טעויות בחייהם, והדבר המינימאלי שנדרש מהם הוא להתנצל. הוא מעולם לא ידע שזה כל-כך קשה, זה הכריח אותו להתוודע לכישלון שלו, ולהודות כמה הוא היה מושחת.

לבסוף הסתובב וחזר בחזרה לעירו, כשהוא נוהג מאחורי מכונית שהזכירה לו: "חבר, אתה חסר". הוא תהה עד מתי ימשך משחק הכבוד הטיפשי הזה, ולמה, לכל הרוחות, הוא עדיין משתתף בו. יום אחד החליט שדיי, זהו, הגיע הזמן להפסיק. ולראשונה בחייו באמת נקש בדלת. אישה צעירה פתחה לו את הדלת ושאלה לשמו. הוא אמר לה.

"בעלי השאיר לך פתק", אמרה. הוא פתח אותו: "חבר יקר, דע לך כי למרות הריב בנינו - מעולם לא חדלתי מלאהוב אותך, אבל רצייתי שאתה תהיה זה שיעשה את הצעד הראשון, שתכיר בטעותך... הייתי אידיוט. וכשבאת פעם קודמת, ראיתי אותך מבעד לחלון, התפללתי שתקיש ולא תקש. כשהסתובבת - רצייתי לצרוח ולא הייתי מסוגל. הייתי קפוא. ואתה הלכת לך, משאיר חלל בלבי. אם אתה קורא מכתב זה - סימן הוא שהגיעת שוב, רצייתי רק שתדע כי סלחתי."

"מתי בעלך חוזר?", הוא שאל אותה, "יש לי זמן לחכות". "בעלי!", היא גיחכה גיחוך מריר כזה, בלתי ברור. "בעלי נפטר. הפתק היה בצוואתו".

מסר : אין כמו המילה 'סליחה' שיכולה לגרום לשינוי לטובה אצל הזולת.

שיכור ביום כיפור

מי שהגיע לבית הכנסת בערב יום כיפור בשעה מוקדמת, לא יכול היה שלא להבחין באיש הישן בפניה. בגדיו המלוכלכים וריח האלכוהול החזק הנודף ממנו הסבירו היטב מדוע הוא ישן שינה עמוקה כל-כך. יהודי שתוי בערב החג? כמה מן הנאספים הציעו לסלק אותו מבית הכנסת. כשהשמש שקעה השתררה דממה על הקהל. הרבי נכנס וניגש למקומו הקבוע. לאות שקיבל מן הרבי, נפתח ארון הקודש והגבאי החל להוציא את ספרי התורה כהכנה ל"כל נדרי".

בדיק ברגע זה בחר השיכור להתעורר משנתו העמוקה. הוא טיפס אל בימת הקריאה, חבט על השולחן והכריז "אתה הראית לדעת!" ככל הנראה, בית הכנסת הגדוש וספרי התורה שנישאו אל מחוץ לארון הזכירו לו לשיכור את תחילת ההקפות בשמחת תורה! השיכור התבלבל בין הרגע הרציני ביותר ובין האירוע השמח ביותר. הקהל חש שנחצה כאן גבול אדום וביקש לסלק את האיש מן החדר, אולם אז אמר הרבי: "הניחו לו, מבחינתו כבר הגיע הזמן לערוך את ההקפות. הוא כבר הגיע לדרגה זו". בערב הבא, כאשר הרבי ישב עם חסידיו לשבור את הצום

בסעודה חגיגית, הוא סיפר להם את סיפורו של רבי שמואל השיכור של "כל נדרי". בבוקר ערב יום הכיפורים, שמע רבי שמואל על יהודי שהושלך לכלא עם משפחתו בשל אי-יכולתו לשלם את שכר הדירה שכר מן האציל המקומי. רבי שמואל הלך אל האציל והתחנן לפניו לשחרר את המשפחה העלובה, אבל האציל ענה, "עד שאקבל את הסכום כולו, עד לפרוטה האחרונה, היהודי ומשפחתו יישארו מוטלים בכלא המצחין", הוא נשבע. "עכשיו צא מכאן לפני שאשלח בך את הכלבים".

"אני לא יכול להרשות למשפחה היהודית להנמק בכלא ביום כיפור", החליט רבי שמואל ויצא לגייס את הסכום הנדרש כשהוא נחוש להשיג את שחרורם טרם תשקע השמש. כל היום כולו הוא הלך מדלת לדלת. אנשים תרמו בעין יפה לדיד יהודי הנמצא במצוקה, אך בשעות אחר הצהריים המאוחרות עדיין חסרו לרבי שמואל 300 רובל. היכן ימצא סכום כסף כה גדול בשעה מאוחרת שכזו? הוא חלף ליד בית מרזח וראה שם קבוצה של צעירים בלבוש נאה יושבים ושותים על השולחן שלפניהם הייתה חפיסת קלפים ולידה ערימת שטרות ומטבעות זהב וכסף שכבר הצטברה בשעת משחקם. בתחילה הוא היסס לפנות אליהם בכלל. מה אפשר לצפות מיהודים שמבלים את ערב יום כיפור בשתייה ובהימורים בבית המרזח? אך משנוכח כי הם תקוותו האחרונה, הוא ניגש אליהם וסיפר על מצוקתה של המשפחה היהודית שהושלכה לכלא. הצעירים עמדו לשלחו מעל פניהם בידיים ריקות, אך אז צץ במוחו של אחד מהם רעיון חביב: האם לא יהיה נחמד לגרום ליהודי ירא שמים לשתות לשכרה בערב יום כיפור? הוא אותה למלצר והזמין כוס גדולה של וודקה. "אם תשתה את הכוס בלגימה אחת אתן לך 100 רובל", אמר לרבי שמואל.

רבי שמואל העביר מבטו מן הכוס שהונחה לפניו אל ערימת השטרות שהאיש החזיק מתחת לאפו. חוץ מלגימת "לחיים" בשבת ובחגונות, רבי שמואל שתה רק פעמיים בשנה - בפורים ובשמחת תורה. וכמות הוודקה שבכוס, הייתה גדולה יותר מן הכמות שהיה שותה בשני האירועים הללו גם יחד. אך המשפחה יושבת בכלא וממתנה... רבי שמואל הרים את הכוס והריק את תוכנה עד תומה. "בראבו!" קרא האיש ונתן לו את 100 הרובלים. "אבל זה לא מספיק", אמר רבי שמואל שראשו כבר היה סחרחר עליו מן המשקה החריף. "אני צריך עוד 200 רובלים כדי להוציא את המשפחה האומללה מן הכלא!" "עסקה היא עסקה!" קראו הצעירים העלויים. "מאה רובלים לכל כוס! מלצר! מלא את כוסו של ידידנו!" לאחר שני ליטרים ומאתיים רובלים נוספים, יצא רבי שמואל מבית המרזח כשהוא מתנווד על רגליו. במוחו האפוף אדי אלכוהול הייתה מחשבה אחת ויחידה. הוא התעלם ממבטיהם של בני הכפר המתרוצצים בהכנות אחרונות ליום החג, מדמעות השמחה ומדברי התודה של המשפחה שיצאה לחופשי, וחשב אך ורק על הבאת הכסף לאציל ועל מציאת דרכו אל בית הכנסת. שכן הוא ידע, שאם ילך קודם כל לביתו כדי לאכול משהו לפני הצום, לא יצליח להגיע לבית הכנסת לתפילת כל נדרי. "בראש השנה", כך סיכם הרבי את סיפורו, "הכרזנו על האלוקים כעל מלך היקום כולו. היום צמנו, התפללנו והתחרטנו על מעשינו והשתדלנו לתרגם את מחויבותנו כלפי הקב"ה ולהפוך אותה לעבר מזוכך ולעתיד משופר. עכשיו פנינו מועדות לחג הסוכות, בו אנו שמחים על הישגי הימים הנוראים בעזרת המצוות המיוחדות של החג - שמחה שמגיעה לשיאה בהקפות של שמחת תורה. אבל רבי שמואל כבר נמצא שם, אמש, כאשר הוא הכריז על תחילת ההקפות בכל נדרי, לא הייתה זו טעות. עבורנו, יום כיפור רק התחיל. אך עבורו, כבר הגיע שמחת תורה..."